

PASKALYA'NIN IŞIĞINDA ÜMİT İŞARETLERİ

Sevgili erkek ve kız kardeşlerim;

Rabbimiz Mesih İsa'nın ıstırapı, ölümü ve dirilişinin haftası olan Kutsal Hafta'nın gizemi huzurumuzda açılıyor.

Paskalya gizemi Kilise'nin hayatıdır, nitekim Dirilmiş Mesih bizim hayatımızdır. Yalnızca İyi Haber'in duyurulmasından kaynaklanan değil, Kilise'de etkin bir şekilde sözleri ve tövbe meyveleri sağlayan, kutsal gizemler aracılığıyla değişim meyveleri de üreten ve Kutsal Ruh'un gücünden çıkan sonsuz yaşamdır.

Dirilmiş Olan'ın Hayatı bizim hayatımızdır; bizim tek umudumuz, Tanrı'nın bize olan sonsuz sevgisini gösterdiği göz kamaştırıcı ışıktır. Samiriyeli Kadın'a vaat edilen diri su kaynağı O'ndadır. Sadece İsrail halkını temsil eden kadına değil, yaşam ve mutluluk uğruna derin arzusuyla tüm insanlığa ve her birimizdir (Bkz. Yuhanna 4,5-42). Mesih o kadına ve bize sonsuz yaşamı, böğründen akacak diri su armağanını vaat ediyor. Biz de onun gibi, susuzluğumuzu her zaman yeni bir şekilde tanımaya, o kaynaktan çekmek için tükenmez bir arzuyu ve susuzluğumuzu ondan gidermek için ihtiyacımızı görmeye çağrıldık. "Bu suyu bana ver" (Yh 4, 5-15): Bu duayı kendisine durmadan söylememizi isteyen Tanrı'nın kendisidir. Kişisel olaylarımızın kuyusunun yanı başında oturalım.

Ölen ve dirilen İsa'ya olan imanımız bakışlarımızı aydınlatır ve Mesih'in tam yoksulluğunda bize verilen sonsuz zenginliğini tanımaya bu bakışları yetenekli kılar. "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğunuz halde O sizin uğruna yoksul oldu." (2Kor. 8,9). Getsemani'deyken sonsuz kederde, yalnızlıkta ve terk edilmişlikte, çarmıhta tamamen aşağılanmasında Mesih'in derin yoksulluğu ortaya çıkar. Öyleyse bizler bu gizemi derin düşünebiliriz. O'nun yoksulluğu bizim zenginliğimiz uğrunadır. Kurtuluşumuz O'nun ölümü sayesinde.

Ölümün ve kederin anlamı yoktur. Sadece hayatın anlamı vardır. Anlam veren budur. Ölümüne ve acıya da anlamını verir. Çünkü karanlık, tüm varoluşun ufkunu aydınlatan dirilişin şafağında kaybolur. Bizim için yaşamın sonu olan ölüm, kendi gücümüzle baş edemeyeceğimiz zor bir olgudur. Ölüm olayı, insan aklımızın cevap bulamadığı ıstırap verici bir sorudur. Peki, bu yalnızca bir son mu? Bizler Mesih'in Kanı ile kurtuluşa eriştik.

Mesih İsa, itaatıyla ölüme anlam verdi; Oğul olarak Baba'ya olan tanrısal itaati, kendi ölümüne ve yalnızca O'nun ölümüne değil, aynı zamanda her birimizin ölümüne de anlam verdi. "Ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. Bunun için Tanrı O'nu pek çok yükseltti..." (Flp 2,8-9). Biz Hristiyanlar yalnızca O'nda, O'nun itaatinde ve sevecenliğinde - iman aracılığıyla- yaşam bulabiliriz.

Aziz Petrus mektubunda bizi şöyle düşünmeye teşvik eder: "... gümüş ya da altın gibi geçici şeylerle değil, Mesih'in kusursuz ve lekesiz bir kuzunun kanına benzer değerli kanı fidyesiyle kurtuldunuz." (1Pt. 1, 18-19). Kuzu imgesi, Peygamber İshaya'nın şu

sözlerle etkili bir şekilde ifade ettiği bu hayvanın hassas kırılğanlığını ve onurlu saflığını çağrıştırıyor:

“O, baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını. Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Diriler diyarından atıldığını onun kuşağından düşünen oldu mu?” (İş 53, 7-8)

Kuzu figürü aynı zamanda, doğrudan ve büyük bir gerçekçilikle, kanları Yahudilerin ilk doğanları için kurtuluş sağlayan kurban edilmiş kuzu olan paskalya kuzusuna atıfta bulunur (Bkz. örn. Çıkış 12,1-14,19-30).

Bu bizim için ne anlam ifade ediyor? Bir köle için en büyük armağan özgürlüktür, tüm bağlarından kurtulup yeni bir hayata başlamaktır. Aynı şekilde, günahın köleleri olan bizler için de en büyük armağan, karanlıktan ve kötülüğün zincirlerinden kurtulmak ve yeni bir hayat bulmak için Kuzu'nun kanının dökülmesi pahasına verilen fidedir.

Mesih İsa çarmıhta kanını dökerek ölüm pahasına kendisinin aşağılanmasına izin verdi. Ancak evrenin Yaratıcısı olan Yaşamın Efendisi O, mezarın tutsağı olarak kalamazdı. O'nun ölümü, bize yaşam vermek için dolup taşan o sonsuz sevgisinin tüm yenileyici gücünü zaten kendinde barındırıyordu. O'nun ölümünün gizemini düşünmek, O'nun ilahi insanlığını keşfetmenin ve sevgisinin kurtarıcı ve yenileyici gücünü tanımının tek yoludur. Mesih'in ölümünün derin anlamı, Tanrı'nın insanlığa, her birimize olan sevgisinde gizlidir. Bu sevgiyi keşfetmek, yüreklerimizi Mesih'ten gelen yaşama açmak demektir.

O halde Paskalya, ölümden dirilen Mesih'in Bayramı'dır; dua ve kutsal gizemlere katılmak suretiyle imanımızı yenilemenin anlamlı bir çağrısıdır.

Öyleyse tüm hepimizin yaşayan Mesih ile buluşmaya, O'nun lütfu tarafından nüfuz edilmek üzere kendimizi içimizde etkin olan Kutsal Ruh'un eylemine açmamıza ihtiyacımız vardır. Haçın altında bulunan Meryem ve Yuhanna ile birlikte kadınlar, çarmıha gerilme deneyiminden derinden etkilendiler. Haç olayının tanıkları olmaları, insanlıklarının en içsel kıvrımlarında geri dönüşü olmayan bir değişikliğe onları maruz bırakması kaçınılmazdı.

Haftanın ilk günü erkenden, sabah gün ağarırken Rab'bini aramak üzere mezara giden Meryem'in yaptığı gibi (Bkz. Yh. 20,1) varoluşumuzda hâlâ karanlık bulunsa bile, yalnızca çarmıh aracılığıyla, insan olarak acı çeken ve Tanrı olarak bizim uğrumuza hayatını veren Mesih'in yoksulluğuyla karşılaştığımızda, yuvarlanmış taşın ve boş mezarın şaşkınlığını -iman ve umutla- yaşayabiliriz.

Paskalya gizemleri üzerinde düşünürken, hepimiz İsa ile ilişkimizi yenilemeye, - Diri Olan'ın ışığında - yeni bir şekilde kalplerimizde yaşayan O'nun ile yakın ilişki kurarak yaşamaya çağrılıyoruz. Dirilen Mesih'in bizimle konuşmasına izin verelim, O'nun sevgisinin bizi kaplamasına izin verelim, görkeminin varlığımıza nüfuz etmesine izin verelim, böylece bizler O'nun gerçek öğrencileri, dirilişinin ve tanrısallığının tanıkları olacağız.

İncil Yazarı Aziz Yuhanna, çarmının altındaki küçük imanlı grubunda, yeni oluşan imanlılar topluluğunu görüyordu (Yh 19,25-27). Bakire Meryem ile birlikte, şimdi Mesih'in İstirabı ve Diriliş'i'nden doğan Kilise'yi oluşturan onlardır. Yaşayan Mesih onlara ıstırabının belirtilerini gösterecek ve Diri Olan'ın sevgi dolu huzurunda onların umutsuzlukları sonsuz neşeye dönüşecektir.

Kilise'nin, bizim Kilisemizin yolunu aydınlatan Dirilmiş Olan'ın ışığıdır. Kilise olağan faaliyetleri içinde devam etmekte birlikte, hayatın yenilenen coşkusuyla da yürümektedir. Özellikle, Sinod süreci, Kilise'nin geleceği hakkında derin bir düşünceye başlamak üzere - rahip/rahibe ve sekülerlere - hepimize sunulan ayrıcalıklı yoldur. Yaşamaya çağrıldığımız koşulları ve ortamları daha derinden anlamaya çalışmanın, Peder Allah'ın sesini daha fazla dinlememize yardımcı olması için duada ısrarla Kutsal Ruh'un armağanını dilemenin uygun zamandır. Umudumuz, bu yolun Kilise'de bol meyve vermesi, dünyanın bize sunduğu mevcut ve somut gerçeklikte yeni İncil müjdeleme ve Hristiyan tanıklığı yollarını üstlenmemizi sağlamasıdır.

Herkese cömert katılımları ve önerilen girişimlere değerli katkıları için teşekkür ederim. Bu vesileyle, **sizi 23 Nisan Cumartesi günü Sen Polikarp Kilisesi'nde yapılacak sinod toplantısına davet ediyorum**. Paskalya sevincinde kendimizi yeniden keşfetmek ve Dirilmiş Mesih'in ışığında birlikte yürüme isteğimizi ifade etmek için bir paylaşım ve katılım günü olacaktır.

Sevgili kardeşlerim, sevgili dostlar, rahipler, rahibeler, adanmış erkekler ve kadınlar, tanıklığınızın her işareti ve Rab'be sunulan hayatınızın her anı için size minnettarım. Dirilmiş Mesih'in Bedeni ve O'nun mevcudiyetinin yeri olan Kilise'nin sevgisi uğruna yapılan her hizmetiniz, her karşılıksız jestiniz için size teşekkür ederim. Rab sizi tüm lütfuyla doldursun.

Rab dirildi, hayatımız O'nun varlığıyla aydınlansın. Rab sizi takdis etsin ve özellikle her günün zorluk ve acılarında size teselli versin. Hepinize mutlu bir Paskalya Bayramı diliyorum.

İzmir, 12.04.2022

+
+ Martin Kmetec
İzmir Başepiskoposu